

да създадатъ дирижабли съ мека конструкция (безъ твърдъ скелетъ). Такива били дирижаблите на Гросъ и Персевалъ. (фиг. 7). Мекия дирижабъ на Персевалъ въ 1908 год. превъзходно се борилъ съ вѣтъра, имащъ скоростъ 9·5 метра въ секунда.

Французитѣ, за които ние споменахме при спортните опити на Сантосъ-Дюмонъ, до 1905 год. също направили бързи и голѣми успѣхи въ управляемите балони, макаръ тѣ да работили главно надъ аеропланитѣ. Жюллио построилъ въ 1902 год. мекъ дирижабъ, замисленъ преди 6 години, и на изпитанието се оказало, че той прекрасно се подчинявалъ на витлото. Но следъ година при едно спускане, загиналъ. При новите опити съ дирижабли съ двигателъ, който давалъ 120 въртения въ минута, резултатите били толкова добри, че веднага постъпили поръчки за армията въ Франция и други страни.

Въ идната книжка ще разкажемъ за успѣха, който е направилъ човѣкътъ, въ стремежа си да лети като птица, безъ да се поддържа въ въздуха съ газове, по-леки отъ въздуха — аероплана.

